

S.O.S. CAIZA

44ste jaargang / N° 3 / **Sept. 2020** driemaandelijks tijdschrift

Verantwoordelijke uitgever: Ludwig Vanderbeke
Brugse Steenweg 23, 8377 Zuienkerke

Lieve houdt een praatje met een mijnwerker

VOORWOORD,

Niets blijft bij het oude. Dat hebben we de afgelopen weken en maanden maar al te goed aan den lijve ondervonden. En hoewel een mens een gewoontedier is en graag aan vaste patronen, waarden en dingen vasthoudt is verandering niet noodzakelijk negatief. Tijdens een vergadering van de SOS-Caiza werkgroep – een blij weerzien op veilige afstand in een ruim lokaal – wisselden we de positieve ervaringen uit: geen drukke agenda's, kunnen genieten van de ontluikende natuur, ruimschoots tijd om te lezen of klusjes te doen. Tegelijk beseften we dat heel wat mensen letterlijk en figuurlijk geïsoleerd zaten. Voor hen was dit een bittere periode, met groot verlangen naar het oude normaal. Vaak hoorde je: we moeten erdoor, er het beste van maken. En elkaar helpen.

Net zoals wij maken de inwoners van Caiza er het beste van. De school en het internaat zijn voor onbepaalde tijd gesloten. De mensen moeten het rooien met een minimale gezondheidszorg, dat is helaas niet veranderd. In zoverre er covidtesten afgenomen worden duurt het dagen vooraleer de resultaten arriveren. Als de stalen niet verloren raken. Ook zij reichten hun rug en doen verder, zo goed en zo kwaad als het kan, in grote onderlinge solidariteit. Verderop in dit nummer vraagt een achtjarige jongen zich af waarom zijn grootouders eigenlijk zoveel werk doen – garnaalkroketteren maken – voor die mensen in dat verre, overzeese dorp. Het artikeltje vat goed samen waarom en waarvoor wij – en jullie beste lezers en milde schenkers – ons inzetten. In de geest en daadkracht van Lieve Claeyns, van wie we opnieuw een stukje uit het dagboek publiceren.

We hebben ook goed nieuws! In de komende vijf jaar mogen we opnieuw fiscale attesten uitschrijven – we kregen daartoe het fiat van het ministerie van Financiën. Bovendien is de belastingvermindering dit jaar opgetrokken tot 60%. Storten maar dus!

Daarbovenop kunnen jullie weer overheerlijke garnaalkroketteren bestellen. Deze jonge traditie zetten we graag verder; we hopen minstens evenveel kroketteren aan de man/vrouw te brengen als vorig jaar.

Niets blijft bij het oude. Ook de schrijver van dit voorwoord niet. Lieve Marrannes vertrouwt na talloze jaren en 4 maal zoveel inleidingen het voorwoord aan mij toe. Ik wens haar te bedanken voor die vele lezenswaardige stukjes waar zij telkens met hart en ziel aan werkte.

Ik wens jullie alvast veel leesplezier toe.

Ludwig Vanderbeke

S.O.S. CAIZA MAG VERDER FISCALE ATTESTEN AFLEVEREN!

Begin juli ontvingen we het verlossende nieuws dat onze vzw SOS Caiza ook in de komende 5 jaar fiscale attesten mag uitschrijven voor de giften die jullie zo mild schenken! De aanvraag werd in een recordtijd goedgekeurd. Onze penningmeester had dan ook alles zorgvuldig voorbereid en kon de bijkomende vragen van het ministerie van Financiën perfect beantwoorden. We zijn verheugd en ook wel een beetje opgelucht want de administratieve procedure valt niet te onderschatten. Tegelijk betekent deze toelating een erkenning van overheidswege dat we een degelijke en kwalitatieve werking uitbouwen en voldoen aan alle inhoudelijke en boekhoudkundige voorwaarden. Voor ons betekent een bevestiging van de noodzaak van onze fondsenwerving ten voordele van de internen en leerlingen in Caiza. En we voelen ons gesterkt om verder geld in te zamelen;

Wist je trouwens dat de belastingvermindering dit jaar verhoogd is tot maar liefst 60%? Je kan dus gerust wat extra schenken zonder dat je er iets van voelt in je portemonnee. Alvast hartelijk dank. ■

UIT HET DAGBOEK VAN LIEVE CLAEYS,

In het vorige nummer zat Lieve nog aan boord van het schip dat haar naar Bolivia brengt. Nu komt ze aan in Chili want Bolivia ligt niet aan de zee.

29 oktober

Eindelijk ben ik voorgoed op vaste grond!! Deze morgen legden we te 6u aan voor Arica, een stad in Chili). Rond 7.30u ging ik met mijn papieren naar de inlichtingendienst van de boot en... daar stond Dia (de doktores). Zij was reeds twee dagen voor mij in Arica. De kennismaking is uiterst vlot verlopen, ze is heel sympathiek. Al de koffers zijn goed aangekomen. Ik heb heel de tijd een oogje in het zeil gehouden. Ge moest zien hoe roekeloos ze er hier mee omspringen. Elk ogenblik dacht ik: pardaf, nu ligt hij in de zee en toch... niet één kwam erin.

Woensdag vertrekken we naar La Paz. Ge moet weten dat er van hier maar elke week één trein naar Bolivia vertrekt. Dia was vanuit La Paz met het vliegtuig gekomen. Ze zegt dat ze doodziek was, zo'n klein " mugje " dat op en neer wipt. Ze laat het aan mij over hoe we teruggaan. Ik ben heel fris toegekomen en 'k verlang niet dooreengeschied in Potosi te komen. Voor het ogenblik logeren we in een hotel: " Residencia Madrid". Het is een zeer sober gebouwtje zonder verdiepingen. In Arica kan je alles vinden wat je wenst maar het is dubbel zo duur als bij ons.

Zou je niet kunnen voor een internationaal rijbewijs zorgen? In Bolivia moet men een permis hebben om te mogen sturen. Het duurt wel een jaar voor men dat krijgt. Alles gaat hier uiterst traag. Als men echter een internationaal rijbewijs heeft, gaat het vlugger. Vanuit Potosi stuur ik dan nog wat nieuws maar het zal tien dagen duren eer we er zijn.

18 november

Ik ben al een week in Potosi. De eenenveertigste dag na mijn afreis ben ik hier op mijn bestemming toegekomen. Ik ben niet meer geschrokken van de ellende en de miserie die ik te zien kreeg. Ik had reeds voldoende gezien onderweg om goed voorbereid toe te komen. Denk niet dat ik het slecht heb!! Ik woon in een heel ruim gebouw met Dia, twee inlandse verpleegsters van Oruro die hier met Dia samenwerken, een inlands meisje dat een uitnemende slechte thuis heeft en Padre Santiago. Het gebouw heeft een verdieping (een luxe in Potosi) . Daar zijn 5 kamers waarvan ik er een heb. Er is nog een logeerkamer en een rommelkamer. En er is een WC. We hebben lopend water op de kamer (ook een luxe) . Ge moet wel niet denken dat het een mooi gebouw is. Het is gebouwd met stenen die gemaakt zijn van zand, stro en wat cement, gestampt door elkaar. De indianen stampen dat met hun voeten en drogen die steen dan in de zon. In de vensters zit glas wel hier en daar met reten en barsten. Maar dat is niets, er liggen pannen op het dak en het regent niet binnen. Daar de elektriciteit van de stad te zwak is, wordt er hier met een motor elektriciteit gemaakt. In de keuken werkt er een vrouwke, zeer braaf, een echte indiaanse met tressen en nationale klederdracht. Ze kookt goed. Ze wordt geholpen door twee meisjes. Het is natuurlijk geen mama's keuken maar ik had nooit durven denken van hier zo goed te eten te krijgen. Maar de dokteres eist dat. Ze zegt wie werkt, moet goed eten en slapen en als 't eens gebeurt dat er een dag geen vlees op tafel komt, dan "buist" ze. Het is hier vooral schapenvlees, we eten ook veel eieren, veel groenten en fruit. Het enige wat ontbreekt, is boter maar dat is niet erg. Voorlopig heb ik niet veel te doen. Ik moet me eerst volledig aanpassen aan de hoogte. Iedereen helpt zorgen dat ik niet te haastig loop of niets sleur of niet hard werk. Ze nemen alles uit mij handen. Het is kwestie van te "roderen" menen ze. Ik heb weinig hinder van de hoogte en ik ben erg ongeduldig om eens aan 't werk te mogen. Ik heb hier orde in huis gehouden, ik babbel veel Spaans en ik kan reeds een 10 tal zaken in Quechua zeggen!!!! Ik heb ook al met de Jeep moeten rijden en 't gaat goed: hier in de straten is 't echt van holderdebolder, hoe de Jeep niet uiteenvalt, is me een raadsel. In 't stadscentrum is het beter, daar is 't beton maar eenmaal 't center voorbij is de straat een soort afvalbak. Ik ben ook al in een paar huizen geweest; 't is effenaf ellendig. Geen dier in België is zo gehuisvest: geen lucht, geen licht, geen venster, geen water, geen vloer, geen huisraad, geen ruimte. Ge kunt u dat niet inbeelden. De mensen zijn vuil zo vuil; ge moest bijvoorbeeld die handjes en voetjes van de kindjes zien, 'n echte laag vuil zit erop, 't zijn allemaal zulke sukkelaars die Indianen. Ik ben toch zo gelukkig dat ik bij zulke mensen mag werken, die hunkeren naar 'n beetje begrip en 'n beetje liefde. Ik ben hier met open armen ontvangen geweest, er stonden er 'n twintigtal aan de trein, allen die hier of in de Calle Sucre (waar Mia en Elza wonen) werken. Elk strooide confetti op ons hoofd, dan volgde de nationale begroeting: 'n hand geven, 3 kloppen op de rug, nog eens een hand geven. Dat is wel 'n ceremonie hé!!!

De omgeving is ook prachtig, machtige bergen, kaal maar met veelkleurige rotsen vooral als de zon erop schijnt. Deze morgen als ik wakker werd (vanuit mijn kamer zie ik de bergen) zag ik een sneeuwlaagje op de bergen. Zodra de zon opkwam, was het echter gesmolten. In La Paz en z'n omgeving is er echter een hele keten sneeuwbergen, 7000 m. en meer met eeuwige sneeuw, zo dicht bij de evenaar, denk eens wat dat moet zijn! Ik ben gisteren met de twee meisjes mee geweest naar de markt. Er is hier altijd markt. Dan moet ge de indiaanse vrouwen zien zitten te midden hun schatten, prachtig om te zien. Ge kunt hier ook aan alles geraken als ge maar geld hebt.

'k Heb al één van de nadelige kanten van Potosi ondervonden: 'k had een hele film afgetrokken (dus 36 foto's) van m'n reis. 'k Deed ze afmaken en heel de bazaar is kapot, ze kunnen zulke films hier niet afmaken.

Mijn koffers zijn nog niet toegekomen. In La Paz heb ik alles mogen controleren en heb alles zien opsluiten (200 stuks) in 'n wagon. Men moet dus wel een beetje geduld hebben.

Ge kunt niet geloven hoeveel bekijks ik hier heb: ik ben bijna dubbel zo groot als de mensen hier... en dan ga ik de stad in met aan elke arm één van de meisjes, 't verschil is dan nog eens zo groot!!!!

Verleden zondag zijn we op 30 km van hier gaan zwemmen in een warm-water zwembad. Er zijn hier warmwaterbronnen en op enkele honderden meters lager wordt dat warme water in een zwemdok in de open lucht gebracht. Plezierig zeg!! Ge moest dan al onze witte ruggen zien afsteken tegen al die donkerbruine van de Indianen. We moesten nooit zoeken om mekaar te vinden! Er zaten er ook een deel naakt in het water, men moet hier van niks verschieten, de vrouwen gaan met hun kind aan de borst te communie, de kleine kinderen "besproeien" de kerk, de honden lopen in en uit onder de mis, de grotere kinderen spelen er een beetje achteraan of opzij.

Overall op straat is 't mogelijk een of ander te zien zitten om aan zijn natuurlijke behoeften te voldoen (er zijn geen of zeer weinig WC's) en terwijl ze daar op hun "gemak" zitten, salueren ze heel vriendelijk met daarbij "buenos dias senorita." Vriendelijk, beleefd en zeer aanhankelijk zijn de mensen hier. Men moet van hen houden, willen of niet, 't zijn zo'n sukkelaars.

De geest in de equipe is buitengewoon. Plezier dat er hier gemaakt wordt, 't is ongehooflijk. Ze werken allemaal veel maar ze laten het aan hun hart niet komen. De tweede dag dat ik hier was, ben ik met Padre Santiago en Dia een praatje gaan slaan met de bisschop van Potosi. Ge moest zien hoe die gehuisvest is. Die woont in een huis maar 't is er alles mee; oud en vervallen en zeer armtierig. Hij is zeer vriendelijk en was blij dat ik al wat Spaans sprak. Zijn eenvoud en goedheid troffen me zeer, de bisschoppen hier leven werkelijk midden en dichtbij de mensen.

Weet ge toen ik hier toekwam konden de Indianen mijn naam natuurlijk niet uitspreken. Toen zegden ze Lieva, 't werd dan Lieba (want v is altijd b uitgesproken in 't Spaans) . Nu hebben ze 't nog wat gemakkelijker gemaakt en is het definitief Lia. Elza zegt dat 't niet serieus is: Dia, Mia, Lia en zij alleen valt buiten de serie!!

Televisies heb ik hier nog niet gezien, 'k geloof niet dat er zijn. Er is hier zoveel miserie!!!

5 december

Het is bijna niet te geloven dat ik reeds twee maand van huis weg ben. Ik geef nu al een hele week catechismus, elke namiddag van 2 tot 3 in 't mijnwerkerskamp en van 4 tot 5 hier. Ik heb al de huizen van het kamp bezocht en een 80 tal kinderen mogen inschrijven voor de eerste communie. Ik heb telkens bijna heel de voormiddag nodig om mijn lessen voor te bereiden. Ze kunnen werkelijk niets de schapen en als ze dan nog naar mijn ge-grabbel moeten luisteren, dan betert het er niet op, dan zitten ze met hun ogen en mond wijd open, och arme; gelukkig begin ik al een beetje beter te babbelen!!!

6 december

Wel bedankt voor het rijbewijs!! Ik ben al volop met de Jeep aan 't rijden zonder bewijs!! Vandaag zijn al mijn koffers toegekomen. Het is natuurlijk een poespas, alles is door elkaar gehaald. Van de 150 pakken met melkdozen was er slechts één verdwenen. Ge moest de kerk hier eens zien. Het is de voorbereiding van het feest van O.L.V. Onbevlekt, het feest van de parochie. De mensen hebben de kerk op hun manier mooi versierd. Al 't zilver van heel Potosi hangt er (lepels, vorken, alle soorten potten en pannen...). Het is echt eigenaardig maar 't is een fortuin waard en elke nacht komen er een paar in de kerk slapen opdat er niets zou gestolen worden en als je 's morgens vraagt hoe ze geslapen hebben, is 't antwoord: zeer goed. Ge moogt erop rekenen dat ik om de 14 dagen zal schrijven. Houdt u goed papa en mama. Om mij moet ge niet bang zijn, ik gebruik mijn verstand. Mijn heel genegen groeten aan jullie en aan alle vrienden en kennissen

Lieve ■

NIEUWS UIT CAIZA, CORONA IN BOLIVIA...

Wij hebben enkele cijfers over de corona-pandemie in Bolivia opgezocht.

	7 SEPT.	13 SEPT.
Aantal positieve testen	120.769	125.982
Aantal genezen personen	71489	82.796
Aantal overlijdens	7008	7.297

Ter vergelijking: in België telt men bijna 10.000 doden op een totale bevolking die quasi even groot is als de Boliviaanse (België: 11,5 mln, Bolivia 11,6 mln.).

Natuurlijk moet men er van uitgaan dat de cijfers in Bolivia wat onderschat zijn, daar men in de plattelandsgebieden de middelen niet heeft om iedereen te testen.

De regionale verschillen zijn zeer groot. Volgende cijfers maken dit duidelijk.

Aantal bevestigde besmettingen tot 12.09.2020 per departement:

Santa Cruz	41.691	
Beni	6.937	
Pando	2.358	
La Paz	33.082	
Cochabamba	13.065	
Oruro	5.380	
Potosí	7.255	(gegevens van 30 augustus ontbreken)
Tarija	10.087	
Chuquisaca	6.127	

Recente cijfers voor het departement Potosí waartoe Caiza D hoort.

Op zaterdag 12 september waren er 89 nieuwe besmettingen waarvan 85 in de stad Potosí en 2 zowel in Caiza D als San Augustin. Er waren ook 2 overlijdens (geen in Caiza D).

De gecumuleerde cijfers voor het departement Potosí op 13 september 2020.

bevestigde besmettingen	9.098
verdachte gevallen	486
genezen personen	1.564
overlijdens	222

Situatie in Caiza D (31.08.2020); 40-tal besmettingen en 2 overlijdens.

De evolutie van de pandemie wordt sterk bepaald door het gezondheidssysteem. De beste privé-ziekenhuizen kan je vergelijken met de Belgische, maar alleen wie een peperdure privé-verzekering heeft of zelf de rekening kan betalen, kan er terecht. Daarnaast zijn er de staatsziekenhuizen. Daarin zijn er twee groepen, zij die werken met een verzekering betaald door de werkgever. De kwaliteit van het verzorgende personeel is behoorlijk maar meestal ontbreekt het aan materiaal.

Tenslotte zijn er nog staatsziekenhuizen voor de niet verzekerden. De verzorging laat hier dikwijls te wensen over. Velen kunnen zich niet laten behandelen omdat ze de dure verzorging en geneesmiddelen niet kunnen betalen.

Maatregelen tegen corona.

Op 10 maart werd de eerste corona-besmetting vastgesteld. Op 12 maart sloot men de scholen en de universiteiten, werden samenscholingen verboden en op 22 maart werd de volledige lockdown ingevoerd. Het aantal testen op corona blijft eerder beperkt zodat het traceren van co-

rona besmette personen quasi onmogelijk wordt. Daar extra bedden, de nodige apparatuur en beschermende stoffen en kledij ontbreken, is het ook onmogelijk alle zieke personen in het ziekenhuis op te nemen en te verzorgen. ■ Georges Suvee

WAAROM MAKEN OPA EN OMA ZOVEEL GARNAALKROKETTEN?

Ook kleinkinderen vragen zich af waarom opa en oma zich engageren om geld in het laatje te brengen voor Caiza. We vonden dat leuk. Misschien zijn er bij jullie ook geïnteresseerde kinderen. Hier het gesprek tussen Mozes en zijn mama:

Waarom maken opa en oma eigenlijk zoveel garnaalkrokettten?

Opa en oma verzamelen samen met een heel aantal vrienden geld voor een school in Caiza. Caiza is een dorp in de bergen van Bolivia. Daar is een school waar de kinderen les volgen. Vrijwilligers maken garnaalkrokettten. Die worden verkocht. Zo krijgen ze geld. Ze sturen dat naar Caiza .

Waarom hebben ze daar geld nodig? Hebben ze dat niet zelf?

Neen, die mensen zijn heel arm, hebben wat geld om eten en wat kleren te kopen. De meesten zijn landbouwers, ze planten aardappelen en wat groenten en ze hebben een geit of enkele kippen . Die slachten ze en zo kunnen ze nu en dan eens wat vlees eten. Velen eten maar een keer per dag. Ze leven ver van de stad, er zijn geen winkels en ze hebben geen auto. Ze leven daar niet zoals wij. De huizen zien er niet zo mooi uit. De keuken, zit-, eethoek en slaapkamers zijn in dezelfde ruimte. Er staan weinig meubels. De kinderen hebben bijna geen speelgoed. De ouders willen dat hun kinderen het beter hebben. Daarvoor moeten ze naar school. Zo kunnen ze later een beroep leren en geld verdienen.

Waarom geeft SOS Caiza niet gewoon geld aan die mensen?

Dat zou inderdaad kunnen. Zo zouden ze gemakkelijker eten kunnen kopen of kleren of een dokter betalen. Maar het is belangrijk dat de kinderen naar school gaan. Omdat de mensen overall

in de bergen wonen, geen auto hebben en omdat de autobus enkel een keer per dag passeert, kunnen de kinderen niet elke dag naar huis. Dus moeten ze op school blijven overnachten. Ze zitten dus op internaat. In verschillende gebouwen er zijn grote slaapkamers met bedden. Ze slapen met verschillende op die kamer. Beneden is er een eetzaal en er is een gang met douches. De kinderen krijgen er ontbijt, middag- en avondmaal. Ze blijven er verschillende maanden zonder één keer naar huis te gaan. Er moet dus eten gekocht worden, er moeten mensen zijn die het klaarmaken en er moeten mensen zijn die voor hen zorgen. Ook de gebouwen moeten onderhouden worden. Dat kost allemaal veel geld. Omdat de mensen te arm zijn, kunnen ze dat niet betalen. Het geld dat wij hier ophalen sturen wij dan naar Caiza zodat het internaat kan blijven bestaan. De kinderen kunnen studeren en als ze in Caiza klaar zijn, kunnen ze verder naar het hoger onderwijs. Ze leren een vak, gaan werken en verdienen zo hun boterham. Ze kunnen zo een beter leven opbouwen. ■

Sofia Ati Allah

GEIRNOARVOECAIZA: DAAR ZIJN ONZE HEERLIJKE GARNAALKROKETTEN WEER!

Ook dit jaar steken we opnieuw de handen uit de mouwen, om kilo's verse garnalen te pellen en te verwerken tot overheerlijke, met de hand gerolde garnalkroketteren. Wil jij ook graag genieten van deze lekkernij? Lees dan zeker verder.

Hoe gaat het in zijn werk?

De kroketteren worden per 4 verkocht.
De prijs bedraagt €15.
Je kan ze bestellen tot 1 november.
per mail: garnaalkroketteren@gmail.com
of telefonisch:
bij Mark & Mieke, 050 41 72 25
of Georges & Lieve, 050 31 94 93

Je stort het bedrag op rekening
BE57 4727 0698 0135 van SOS CAIZA
met vermelding van het aantal pakket-
ten. Je bestelling is geldig na betaling.

Levering

Alle bestellingen zouden ten laatste eind
november geleverd moeten worden.
Lukt dit niet, dan contacteren we je.

TOCH NOG EVEN MEEGEVEN:

Vorig jaar hadden we een enthousiaste sponsor!
En die sponsor zou dit jaar even enthousiast gesponsord hebben ware het niet
dat hij dit jaar op pensioen gegaan is! Het is hem van harte gegund!
Bedankt Filip! En... als je dit bericht niet zo goed kan lezen...
ga even langs bij optiek De Ridder!

**DUS: we zijn op zoek naar nieuwe enthousiastelingen die een duit in het
zakje kunnen doen en die onze garnalkroketteren kunnen sponsoren!**

Stuur ons een mailtje!

WARME OPROEP!

De regering heeft – als één van de vele coronamaatregelen – beslist
om de belastingvermindering voor giften aan goede doelen
op te trekken van 40 naar maar liefst 60%!

We durven dus te vragen om voor eind december een extra duitje in het
Caiza-zakje te doen; het kost je immers quasi niks wegens het verhoogde
belastingvoordeel. Heel hartelijk dank op voorhand!

FINANCIES ONZE ONTVANGSTEN,

April 2020

Adoptie	697,14 euro
Studiebeurzen	50 euro
Gewone giften Vl.	936,14 euro
Gewone giften Wal.	766,40 euro
Totaal	2449,68 euro

Mei 2020

Adoptie	341,93 euro
Studiebeurzen	50 euro
Gewone giften Vl.	2115,18 euro
Gewone giften Wal.	2691,40 euro
Totaal	5198,51 euro

Juni 2020

Adoptie	471,93 euro
Studiebeurzen	50 euro
Gewone giften Vl.	453,79 euro
Gewone giften Wal.	178,40 euro
Totaal	1154,12 euro

**VIJF JE
EEN SPECIALE VERJAARDAG
OF JUBILEUM?
DEEL DIT VREUGDEVOLLE MOMENT
MET DE JEUGD VAN CAIZA!**

**Stel je familie en vrienden
een gift aan SOS Caiza voor.**

Een storting
op rekeningnummer BE 57 4727 0698 0135
Hoeksam 15, 8377 Zuienkerke
Tel 050 41 72 25

Voor giften vanaf 40 euro
krijgt de schenker een fiscaal attest!
Heel hartelijk dank op voorhand.

Wens je dit tijdschrift via mail te ontvangen? Dat kan,
graag een mailtje naar mark.makelberge@telenet.be

V.U. Ludwig Vanderbeke
Brugse Steenweg 23, 8377 Zuienkerke.

S.O.S. CAIZA vzw

REKENINGNUMMERS:

IBAN nummer
BE57 4727 0698 0135
BE24 0000 1234 2238

BIC code (enkel voor het buitenland)
KREDBEBB
BPOTBEB1